

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI U SRIJEDU 24. SIJEČNJA 2007.

Draga braćo i sestre!

Sutra se zaključuje Tjedan molitve za jedinstvo kršćana, čiju temu ove godine čine riječi iz Markova evanđelja: "Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!" (usp. Mk 7,31-37). I mi bismo mogli ponoviti ove riječi koje izriču divljenje naroda pred Isusovim ozdravljenjem gluhonijemoga, dok gledamo predivan procvat nastojanja oko ponovnog uspostavljanja jedinstva kršćana. Dok razmišljamo o putu prevaljenu kroz posljednjih četrdeset godina, iznenađuje kako nas je Gospodin probudio iz tromosti samodostatnosti i nezainteresiranosti; kako nas je uvijek iznova osposobljavao da se međusobno "slušamo", a ne samo da se "čujemo"; kako je razvezao naše jezike, tako da molitva što mu je uzdiemo postane uvjerljiva za svijet. Da, istina je, Gospodin nam je dao mnoge milosti a svjetlo njegova Duha prosvijetlilo je tolike svjedoke. Oni su dokazali da se molitvom moe sve postići, kad znamo s pouzdanjem i u poniznosti biti poslušni boanskoj zapovijedi ljubavi i prionuti Kristovoj elji da svi njegovi učenici budu jedinstveni.

"Briga oko ponovnog uspostavljanja jedinstva - izjavljuje II. vatikanski sabor - odnosi se na cijelu Crkvu, kako na vjernike tako i na pastire, a zadatak je svih prema njihovim mogućnostima, kako u kršćanskom ivotu svakoga dana tako i u teološkim i povijesnim izučavanjima" (*Unitatis redintegratio*, 5). Prva zajednička obveza jest molitva. Moleći, i moleći zajedno, kršćani postaju svjesniji toga da su "podijeljena braća"; upoznaju koje teškoće nastaju zbog njihovih razlika i različitih tumačenja vjere i nauka te osjećaju poticaj da ih nadiđu.

Ekumenizam je trajan proces koji ponekad moe i obeshrabriti kad se popusti napasti da se "čuje" a ne "sluša", da se govori s pola glasa, umjesto da se navijesti sa svom hrabrošću. Nije lako napustiti "udobnu gluhoću", kao da neizmijenjeno evanđelje ne bi bilo u mogućnosti procvasti,

potvrđujući se kao providonosni kvasac obraćenja i duhovne obnove. Ekumenizam je teak i strm put, poput svakog puta pokore i obraćenja, jer kršćani moraju ispaštati zbog svojih podjela. Ipak, to je put koji donosi i široka prostranstva radosti, postaje osvježenje te svako malo dopušta da se punim plućima udahne čist zrak punoga zajedništva.

Iskustvo posljednjih desetljeća dokazuje da potraga za jedinstvom među kršćanima nalazi svoje ispunjenje na različitim razinama i u bezbrojnim prigodama: u upama, u bolnicama, u susretima među ljudima, u suradnji među lokalnim zajednicama u svim dijelovima svijeta, a osobito u krajevima gdje učiniti neku gestu dobre volje prema bratu zahtjeva veliki napor i čišćenje pamćenja. U taj kontekst nade, uspostavljen konkretnim koracima prema punom zajedništvu kršćana, smještaju se i susreti i događaji koji neprekidno obilježavaju sluenje rimskoga biskupa, pastira sveopće Crkve.

Htio bih se sada sjetiti najznačajnijih događaja zabilježenih u tijeku 2006. godine, a koji su bili razlogom radosti i zahvalnosti Gospodinu. Godina je započela slubenim posjetom Svjetskog saveza reformiranih Crkava. Međunarodna katoličko-reformatorska komisija povjerala je vlastima obiju zajednica na razmišljanje dokument koji zaključuje proces dijaloga započet 1970., a naslovljen je: "Crkva kao zajednica zajedničkoga svjedočenja za Kraljevstvo Boje." U prigodi svečanog zaključenja Tjedna molitve za jedinstvo kršćana u slavlju u bazilici Sv. Pavla izvan zidina sudjelovali su 25. siječnja 2006. ekumenski povjerenici iz Europe, sazvani zajedničkim pozivom Vijeća europskih biskupskih konferencija i Konferencije europskih Crkava. Bio je to prvi korak u pripremi za treću Europsku ekumensku skupštinu koja će se odrati na pravoslavnom području, u rumunjskome gradu Sibiju, u rujnu ove godine. Na audijencijama srijedom imao sam priliku primiti izaslanstva Svjetskog baptističkog saveza i Evanđeoske luteranske Crkve u Americi, koja ostaju vjerna u svojim redovitim posjetima Rimu. Pruena mi je mogućnost i da susretnem poglavare Gruzijske pravoslavne Crkve, koju s ljubavlju pratim, nastavljajući onu prijateljsku vezu koja je povezivala njegovu svetost Iliju II. i moga prethodnika Ivana Pavla II.

Na susretu na vrhu religijskih vođa koji se odrao u srpnju 2006. u Moskvi, patrijarh Moskve i cijele Rusije Aleksij II. posebnom je porukom molio sudjelovanje i Svete Stolice. Bio je od koristi i posjet metropolita Kirila iz Moskovskoga patrijarhata, koji je elio istaknuti volju da se nastavi raditi na još očitijoj normalizaciji naših bilateralnih odnosa. Jednako je ugodan bio i posjet svećenika i studenata Kolegija Diakonia apostolika Svetog sinoda Grčke pravoslavne Crkve. Drago mi je sjetiti se da je na Generalnoj skupštini u Porto Alegreu Ekumensko vijeće Crkava dalo širok prostor katoličkom sudjelovanju. Tom sam prilikom uputio i posebnu poruku. Poruku sam uputio i generalnom sastanku Svjetske metodističke konferencije u Seulu. Sa zadovoljstvom se prisjećam srdačnoga susreta tajnika organizacije Christian World Communions koja se bavi međusobnim informiranjem i susretima među različitim konfesijama.

Stiemo tako i do slubenog posjeta kanterberijskog nadbiskupa i primasa Anglikanske zajednice, koji se dogodio u studenome. U kapeli Redemptoris Mater Apostolske palače s njime sam nakon

toga proveo znakovite trenutke molitve. Što se tiče nezaboravnog apostolskog putovanja u Tursku i susreta s njegovom svetošću Bartolomejem I., elim podsjetiti na tolike geste koje govore više od riječi. Koristim ovu priliku da još jednom pozdravim njegovu svetost Bartolomeja I. te da mu zahvalim na pismu što mi ga je uputio nakon moga povratka u Rim; jamčim mu svoju molitvu i svoje nastojanje oko djelovanja koje će dovesti do toga da se izvuku plodovi iz onoga zagrljaja mira koji smo si dali u tijeku boanske liturgije u crkvi Sv. Jurja na Fanaru. Godinu je zaključio slubeni posjet Rimu nadbiskupa Atene i čitave Grčke, njegova blaenstva Kristodulosa, pri čemu smo razmijenili značajne darove: ikone Panagije, "Posvema Svete", i ikone svetih Petra i Pavla.

Nisu li ovo trenuci visoke duhovne vrijednosti? Oni donose na svjetlo dana zauzetost koja nas sjedinjuje u potrazi za jedinstvom te nas ohrabruju da načinimo sve napore kako bismo nastavili započetim putem. Povjeravamo se trajnom zagovoru Majke Boje i naših svetih zaštitnika, kako bi nas podržali i kako bi nam pomogli da ne odustanemo od dobrih nakana; kako bi nas ohrabрили da ojačamo svoje napore, moleći i djelujući s pouzdanjem, sigurni da će Duh Gospodnji učiniti sve ostalo.